

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1032/25
7.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Предрага Васића, председника већа, Валентине Тодоровић Воркапић и Мирославе Вучетић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ангелина Обрадовић, адвокат из Београда, ул.Сарајевска број 45, против тужене Предшколске установе “Бошко Буха”, из Београда, ул. Прерадовићева број 2, ради поништаја решења, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 1543/21 од 23.9.2024. године, у седници већа одржаној дана 7.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 1543/21 од 23.9.2024. године и жалба тужиље **ОДБИЈА** као неоснована.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1543/21 од 23.9.2024. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење Предшколске установе “Бошко Буха” Палилула број 364/2 од 19.2.2021. године. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење Предшколске установе “Бошко Буха” Палилула број 1075/20 од 2.2.2021. године. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде тужиља је благовремено изјавила жалбу, побијајући је у целости, из свих законом прописаних разлога.

Тужена је доставила одговор на жалбу тужиље.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужиље неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни она из тачке 12, на коју се указује наводима из жалбе, будући да ожалбена пресуда садржи довољне, јасне и непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама.

Из чињеничног стања утврђеног у првостепеном поступку следи: да је тужиља засновала радни однос код тужене на основу уговора о раду на одређено време, на радном месту "стручног сарадника -логопеда" до повратка одсутне запослене, да је након тога закључила уговор о раду број 1/512 од 26.8.2019. године, на радном месту дефектолог – васпитач, и након тога уговор о раду број 11/145 од 26.8.2020. године на одређено време, од 1.9.2020. године до добијања сагласности Комисије за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава и коначности одлуке по конкурс за пријем у радни однос, на неодређено време. Тужена је дана 16.12.2020. године у листу “Послови” објавила конкурс за пријем у радни однос 2 дефектолога -васпитача, VII степен стручне спреме, на неодређено време са дефинисаним условима: високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије – мастер, специјалистичке академске студије или специјалистичке струковне студије), на основним студијама у трајању од најмање четири године, по пропису који је уређивао високо образовање до 10.9.2005. године, са или без радног искуства и обавезом полагања стручног испита. Тужиља је конкурисала на радно место дефектолог – васпитач, на коме је у време објављивања конкурса била запослена. Решењем тужене број 1075/20 од 2.2.2021. године за пријем у радни однос на неодређено време на радно место 2 дефектолога васпитача, са VII степеном стручне спреме, са пуним радним временом изабрани су кандидати ББ и ВВ. Комисија је утврдила да су на конкурс благовремено приспеле 14 молби и то 12 потпуних и одговарајућих, 1 неодговарајућа тужиље АА (неодговарајућа диплома логопеда) и 1 непотпуна, ГГ (старо уверење 2018. године), и Комисија није узела у разматрање непотпуне и неодговарајуће пријаве. Решењем тужене број 364/2 од 19.2.2021. године, одбијена је жалба тужиље број 364 од 12.2.2021. године, поднета против решења конкурсне Комисије о избору кандидата за пријем у радни однос 2 дефектолога-васпитача, на неодређено време, као неоснована. У образложењу решења је наведено да је директор извршио увид у документацију тужиље и утврдио да је завршила Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију и стекла стручни назив дипломирани "дефектолог – логопед", да је увидом у уговор о раду број 6/238 од 15.6.2018. године, утврдио да је тужиља засновала радни однос са установом ради обављања посла "стручног сарадника- логопеда", а ради замене одсутне запослене логопеда ДД, да је тај посао радила до 22.2.2019. године, да је на основу уговора о раду број 11/145 од 26.8.2019. године, засновала радни однос са установом за обављање послова "дефектолога- васпитача" као и да је дана 3.2.2021. године закључила анекс уговора о раду. Даље је наведено да кандидат на основу посебног закона који се примењује у предшколству, може бити стручни сарадник- логопед, а не дефектолог васпитач. Такође

је у образложењу наведено да није од значаја за рад у предшколској установи, то што је тужила завршила кратак програм студија стручног оспособљавања за специјалне педагоге и логопеди, запослене у настави у школама за образовање ученика са сметњама у развоју 2019. године, а у тексту конкурса јасно је назначено да се неблаговремене, неуредне и непотпуне пријаве неће узимати у разматрање. Из исказа тужиле саслушане као парничне странке, утврђено је да је код туженог почела да ради као стручни "сарадник -логопед", на основу уговора о раду на одређено време, ради замене одсутне раднице, да је тај посао обављала до њеног повратка са породичног, да су је крајем августа позвали да дође да ради као "дефектолог- васпитач" у развојној групи, што је прихватила и да је радила до 28.1.2021. године, односно до отварања трудничког боловања. Истакла је да се пријавила на конкурс да је послала сву документацију, али није имала никакву повратну информацију, нити је била позвана на тестирање у Националну службу, и на кућну адресу је добила првостепено решење, против којег је изјавила жалбу, која је одбијена, да је слала молбу предшколској установи, да јој доставе ближе услове конкурса, али никада није добила одговор. Навела је да су у делокругу рада логопеда све сметње у развоју, деца са посебним потребама, углавном имају проблеме са говором и комуникацијом као и да јој је познато да у развојној групи у предшколској установи у Београду, раде логопеди и то у Предшколској установи Звездара и Предшколској установи Стари Град. Из исказа саслушаног сведока ЂЂ, запослене као ... која је задужена за кадрове, утврђено је да је тужила радила да би мењала колегиницу која је била на породичном на радном месту логопеда, да је са тужиљом обавила разговор, и да је тај посао обављала добро и када се касније указала потреба за пословима дефектолога, консултовала је директора и рекли су јој да тужила може да обавља тај посао, јер има адекватно образовање. Када је расписан конкурс заједно са ЕЕ и ... ЖЖ била је у конкурсној комисији, видели су да тужилина документација није адекватна, јер послове за које је расписан конкурс, обављају соматопеди и олингофренолози, а логопеди, педагози и психолози су стручни сарадници, због чега тужилина пријава није ни разматрана. Истакла је да они нису у обавези да обавештавају учеснике конкурса уколико је документација непотпуна, већ само обавештавају оне којима је потпуна документација а даља процедура је тестирање у Националној служби запошљавања, да су код њих конкурси увек транспарентни, и текст огласа конкурса буде објављен у листу Послови, те да постоји Правилник, по коме се врши бодовање кандидата и један од критеријума је дужина радног стажа.

Имајући у виду напред утврђено чињенично стање, првостепени суд је закључио да су решења тужене број 364/2 од 19.2.2021. године и број 1075/20 од 2.2.2021. године, правилна и законита, па је одбио као неоснован тужбени захтев тужиле да се наведена решења пониште и одлучио као у ставу првом и другом изреке пресуде. Наиме, како је тужена у складу са потребама процеса и организације рада, спровела процедуру објављивања и расписивања конкурса за пријем у радни однос 2 дефектолога васпитача, VII степен стручне спреме, на неодређено време, те како се на наведени конкурс благовремено јавило 14 кандидата, а међу којима је тужилина пријава на конкурс оцењена као неодговарајућа, јер је имала неодговарајућу диплому логопеда и није ни узета у разматрање, то је комисија донела одлуку о примљеним кандидатима и одлучила као у решењу број 1075/20 од 2.2.2021. године. Тужила је против наведеног решења изјавила жалбу, која је решењем тужене број 364/2 од 19.2.2021. године одбијена као неоснована. Првостепени суд је закључио да тужилина пријава није ни

разматрана, јер тужиљина диплома није била одговарајућа за радно место за које је конкурс расписан, имајући у виду да је тужиља дефектолог – логопед и да је по завршетку кратког програма студија, стручног оспособљавања за специјалне педагоге и логопед, тужиља оспособљена за рад у настави у школи за ученике са сметњама у развоју и инвалидитетом, али не и за послове "дефектолога – васпитача" у предшколској установи. Како је тужена у свему спроводећи конкурс испоштовала процедуру, првостепени суд је нашао да су решења тужене правилна и законита и донета у складу са чланом 135 Закона о основама система образовања и васпитања, чланом 40 и 39 став 6 Закона о предшколском васпитању и одлучио као у изреци пресуде.

Такође, првостепени суд је нашао да то што је тужиља првобитно била радно ангажована за обављање послова логопеда у периоду од 2.9.2019. године до 31.8.2021. године, на радном месту дефектолога- васпитача, није значило аутоматски да испуњава услове по питању стручне спреме, која је неопходна за обављање послова радног места "дефектолог – васпитач" за који је расписан конкурс, имајући у виду да је тужиља дипломирани дефектолог – логопед, као и да је Комисија за одлучивање о поднетим пријавама била овлашћена да цени да ли је тужиљина диплома коју је доставила уз пријаву за конкурс, адекватна или не.

Супротно наводима жалбе, првостепени суд је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право.

Одредбом члана 135 Закона о основама система образовања и васпитања, прописано је да стручне послове на унапређивању васпитно-образовног рада у предшколској установи, обављају педагог и психолог и други стручни сарадници, у складу са посебним законом.

Одредбом члана 39 став 6 Закона о предшколском образовању и васпитању прописано је да послове васпитача може да обавља лице које испуњава услове прописане Законом и има одговарајуће образложење и то: под б) са децом са сметњама у развоју у развојној групи – лице са одговарајућим високим образовањем на студијама другог степена (дипломске академске студије – мастер и специјалистичке академске студије) и лице са одговарајућим високим образовањем на основним студијама у трајању од најмање четири године – дефектолог – васпитач, у складу са законом.

Чланом 40 Закона о предшколском васпитању и образовању прописано је да су стручни сарадници у установи: педагог, психолог, педагог за ликовно, музичко и физичко васпитање и логопед.

Правилником о систематизацији послова у Предшколској установи "Бошко Буха" Палилула број 178/25 од 26.3.2018. године, у тачки 4/5 прописани су услови за радно место дефектолог – васпитач: и то: високо образложење на студијама другог степена (дипломске академске студије – мастер, специјалистичке академске студије или специјалистичке струковне студије), на основним студијама у трајању од најмање четири године по прописима који су уређивали високо образовање до 10.9.2005. године, са или без радног искуства, обавеза полагања стручног испита, посебна здравствена и

психофизичка способност за рад са децом предшколског узраста, могућа провера психо-физичких и радних способности.

Одредбом члана 139. Закона о основама система образовања и васпитања, прописани су услови за пријем у радни однос, и то у ставу 1. тачка 1. "одговарајуће образовање", а чланом 140. став 1. прописано је: "наставник, васпитач и стручни сарадник је лице које је стекло одговарајуће високо образовање: 1. на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке академске студије и то: студије другог степена из научне, односно стручне области за одговарајући предмет, односно групе предмета, 2) на основним студијама у трајању од најмање четири године, по прописима који су уређивали високо образовање до 10.9.2005. године.

Супротно наводима жалбе тужиле, правилно је првостепени суд закључио да су решења тужене број 364/2 од 19.2.2021. године и број 1075/20 од 2.2.2021. године, правилна и законита, те правилно одбио тужбени захтев тужиле да се наведена решења као незаконита пониште, имајући у виду да је тужена у свему правилно спровела конкурс и испоштовала законску процедуру. Ово стога јер је тужена у складу са потребама процеса и организације рада правилно спровела процедуру објављивања и расписивања конкурса за пријем у радни однос 2 дефектолога васпитача, да се по наведеном конкурс за то радно место јавило 14 кандидата, али је тужилина пријава на конкурс оцењена као неодговарајућа, због неодговарајуће дипломе логопеда и иста није узета у разматрање, па је конкурсна комисија донела одлуку о примљеним кандидатима и одлучила као у решењу број 1075/20 од 2.2.2021. године.

Наиме, тужилца је дана 24.12.2010. године завршила студије на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију и стекла стручни назив дипломирани дефектолог – логопед и након тога похађала кратак програм студија стручног оспособљавања за специјалне педагоге и логопед, запослене у настави у школама за образовање ученика са сметњама у развоју 2019. године и остварила по том основу додатних 30 ЕСПБ бодова, међутим, у конкретном случају тужилца није имала адекватну диплому за радно место дефектолога васпитача за које је расписан конкурс.

Тужилца је била радно ангажована код тужене за обављање послова радног места логопеда, а у периоду од 2.9.2019. године до 31.8.2021. године је била запослена на пословима дефектолога васпитача, као и у време објављивања конкурса. Међутим, правилно је првостепени суд закључио да то што је тужилца обављала послове дефектолога васпитача, не значи аутоматски да испуњава услове по питању стручне спреме неопходне за обављање послова радног места дефектолога васпитача, имајући у виду да је тужилца дипломирани дефектолог – логопед.

Како тужилина диплома није била одговарајућа за радно место за које је конкурс расписан, имајући у виду да је тужилца дефектолог – логопед и како је тужена спровodeћи конкурс у свему испоштовала законску процедуру, правилно је првостепени суд закључио да су решења тужене правилна и законита и одбио тужбени захтев тужиле да се иста пониште.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу трећем изреке пресуде, јер је иста донета правилном применом одредби члана 153 ЗПП, имајући у виду да тужила није успела у спору.

Апелациони суд је одбио захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка, јер није успела у поступку по изјављеном правном леку.

Са изложеног, применом одредби члана 390 и 165 став 1 ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/11 ... 18/20), одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Предраг Васић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић